

צילום: צפורה חזן

גילת אנקורי:
"אין להרוויח 1200
דולר בארבע שעות!"

ביום השני לפני שבועיים הגיעו מייקל גרינשפן ואשתו השחקנית, גילת אנקורי, יחד עם שתי בנותיהם הקטנות, לנמל-התעופה קנדי בניו-יורק, כדי לחזור בטיסת "אל-על" לארץ. כחצי שעה לאחר-מכן הודיע הכרוז של "אל-על" לנוסעים כי עקב תקלה במחשב נעשו הזמנות-יתר, וכי נוסעים שישכמו לוותר על מקומם בטיסה ולדחות את המראתם לטיסה הבאה, כעבור כארבע שעות, יזכו במימון כספי מיידי. "אל-על" הציעה 400 דולר לכל מבוגר, ו-200 דולר לכל ילד. פיצוי נפלא.

● היו הרבה קופצים?

מעניין שלא. זה כנראה טבעי-האדם. כשמציעים למישהו כלי-כך הרבה כסף על כמה שעות איחור, שהרבר הראשון שעולה כרעתו הוא שכנראה אני מחזיק במשהו ששווה הרבה יותר ממה שמוכנים לשלם עליו. ברגעים כאלה מתגלה טבעי-האדם. בסופו של דבר התגברו כ-15 איש. גם אנחנו.

תעופה

● מה נדרשתם לעשות?

התבקשנו לגשת לרלפק ארבע. כרימקום קיבלנו צ'ק בסך 1200 דולר. לא די בכך, אלא שכפיצוי על שעות-יתר מתנה קיבלנו ארבעה שוכרי-מזון לשימוש במיסעות נמל-התעופה. שובר בערך של 52 דולר לכל אדם.

● מה דעתכם על המחווה ויצאת-הדרופן הזאת של "אל-על"?

מובן שהרגשנו נהדר. מעניין שלא הרגשנו גאווה לאר מית. חשבנו גם על זה שברוך לניו-יורק הצוות אמנם היה נחמד ומשתדל, אבל האוכל היה מתחת לכל ביקורת, והי צפיפות היתה איומה. למה ארבע חייבת לדרוס כלי-כך הרבה מושבים למטוסים? חשבנו על זה, ולכן לא חשבנו על המחווה, אלא יותר על כך שוכינו בטיס נהדר לטיול.

● ובשפיירתם על זה בארץ, לאחרי שובכם, איך היו התגובות של החברים?

מעטים היו המפרגנים. רוב האנשים כעסו על ארבע. שבמקום לשפר את ארוחותיה ולהעמיט במקומות, היא מוציאה כלי-כך הרבה כסף לפצות אנשים. להרוויח 1200 דולר בארבע שעות, זה נראה לאנשים מוגזם. דווקא פה, בארץ, כעסתי על השוללים והתחלתי להרגיש סימפטיה גוברת לניסיונותיה של ארבע לפצות את הנוסעים בכל רדך אפשרית.

מאיר שיטריט:
"בזמני לא ריפדו
קברים אצלנו ביבנה!"

בחוברת יפה, שיצאה לאור מטעם עיריית יבנה, בזמן כהונתו של מאיר שיטריט כראש-העירייה, הופיע, בין השאר, צילום של גשר עתיק, ומתחתיו כתוב שהוא נבנה במאה ה-13 על-ידי הכלוף הממלוכי. בחוברת שיצאה לאור מטעם עיריית יבנה בזמן כהונתו של ראש-העירייה הנוכחי, יהי דה ברוס, כתוב על אותו אתר שהוא קיברו של רבן גמליאל.

מינהגים

שאלתי את מאיר שיטריט, היום גיזבר-הסוכנות, איך קורה שגשר ממלוכי הופך לקיברו של רבן גמליאל.

אני חושב שחלה טעות, ופשוט בילבלו שם משהו. יש ביבנה גשר מהתקופה הממלוכית, ויש גם קבר של רבן גמליאל.

● נאמר לי שקיברו של רבן גמליאל נמצא באיזה מקום ליד בית-שמש.

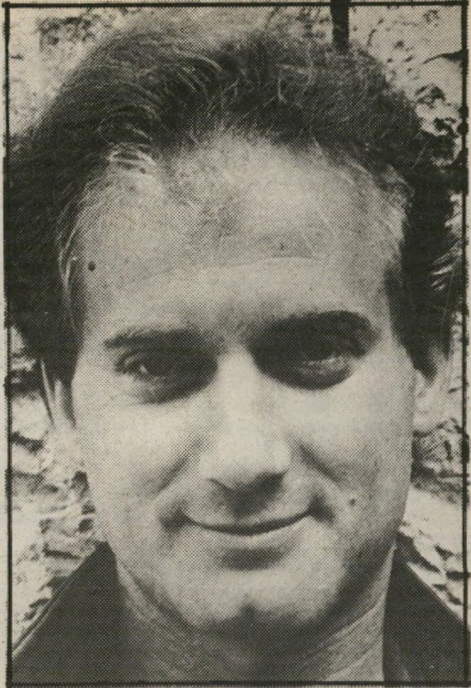
לי לא ידוע על זה. לפי מה שאנחנו ביבנה יודעים, זה הקבר של רבן גמליאל, למרות שהערכים מאמינים שזה קיברו של שיה' אברעיר.

● אני מבינה שהיו בסביבה קברים מוס' למיזם, וגם הם נעלמו בזמן האחרון, כדי להכשיר רחבה למאות הבאים להשתטח על הקבר.

הנהאל אומר שאם יש קבר ישן בקירבת מקום העומד לפני פיתוח, מותר לרפד אותו.

● מה זה לרפד קבר?

זה לכסות אותו באדמה. איפה שאת גרה בתל-אביב יש הרבה קברים מרופדים, ואני מניח שזה לא מפריע לך. אבל אני לא יודע אם ריפוד-קברים נעשה ביבנה, לפחות לא בזמן כהונתי כראש-עיר.

יהודה אלמגור:
"ההצגה חייבת להימשך
בזמן ובמועד!"

כנס מיוחד במינו התקיים בירושלים, והשתתפו בו עשרות מומחים מכל העולם כדי לדון במחלות המ-י יחודות שמהן סובלים האמנים. חברי הוועדה המארגנת טענו כי קיימת סכנה שאמן יאלץ לפרוש מעבודתו כשמצבו הבריאותי אינו תקין. הם הזכירו מיספר רב של מחלות מיוחדות לאמנים. בארצות-הברית נפתחו כ-20 מירמאות, המתמחות במחלות המיוחדות לאמנים. לדברי חברי הוועדה המארגנת ניתן למנוע את הופעת המחלות על-ידי עריכת בדי-קות מוקדמות. בהתאם לתוצאותיהן יידעו האמנים איזה חלק בגופם פגיע, וכיצד יש להתמודד עם הב-עיה. יהודה אלמגור, שחקן ותיאטרון "החאן" הי-רושלמי:

אני מברך על יוזמה זו, כי בכך עולה מודעות הציבור, ובמיוחד אצל אורם גופים הקשורים לעבודת האמנים. שח-קזתיאטרון חשוף יותר למחלות המיוחדות. הוא מבצע מיגוון תפקידים על הבימה: משחק, שר, רוקר, צועק

אמנים

וכדומה. למרות זאת, ההצגה חייבת להימשך בזמן ובמועד שנבקע.

● מהו כוונותיך?

שחקני-אטרון יכול לקום בבוקר חולה אנוש, אבל עיקר דאגתו תהיה שלא יבטלו בגללו את ההצגה של אותו ערב, שמזמנים אליה אנשים רבים. אני בטוח שכל שחקן בארץ חושב היטב לפני שהוא מודיע כי אינו יכול להופיע, גם כשהוא חולה מאוד.

● האם קרה לך שבגלל מחלה בוטלו הצגות שהשתתפת בהן?

לשמחתי לא. אני מכיר את תיאטרון החאן. הוא מאוד הומאני ומצפוני ביחס שלו לשחקניו. לא נתקלתי במצב שבו הוכרח שחקן, או שהופעל עליו לחץ, לעלות על הבימה כשהוא חולה. החאן מאמין לשחקניו.

● האם ניתן להקים מירפאות מוסג זה, כפי שקיים בארצות-הברית?

בהחלט! הבעיה של אמנים היא קשה לממן זאת, כי מרביתם רחוקים מלהיות מבוססים מבחינה כלכלית. האיגוד שלנו, אמ", פועל רבות למען רווחתם של האמנים, למרות שקופתו דלה.

(עודד רכמן)